

bedste Fald kan blive, og en hel Mængde andre af de store demokratiske Reformere, der længe have staaet paa den politiske Dagsorden her i Landet.

Vi ville med den største Glæde hilse en saadan Tid og haabe, den er saa nær som muligt, da et Forslag som dette kan blive gennemført: Nedgang i de indirekte Skatter med Halvdelen, Løttelse af en Arbejderfamilies Budget med et halvt Hundrede Kroner, og Kompensation — ja naturligvis Kompensation, som vi have anvist den, ved Formueskat med stigende Skala og ved Nedgang i Militærdgifter. Den højtærede Minister kan føle sig overbevist om, at han skræmmer os ikke ved denne Udsigt, vi ville kun ønske, at den Regering, han er Medlem af, vilde arbejde ivrigere paa at skabe et saadant Landsting. Den har delvis Magten dertil, den kan, hvis den vil. Hvis den turde, kunde den i alt Fald bidrage til at skaffe os et Landsting, der var betydeligt bedre end det nuværende.

Maa jeg i Forbigaaende, medens jeg taler om Kompensation, sige, at Finansministeren, som har en vis Evne til altid — ogsaa i sin sidste Tale — kun at omtale, hvad han lige i Øjeblikket bryder sig om at omtale, nævnte i Anledning af Kompensationen, at vi i Fremtiden havde Tiendeloven — ja, vi have desværre Tiendeloven. Den ere vi uskyldige i. Desværre fik vi den i denne Form, hvor hele Samfundet skal være med til at betale Tiendelaflysningen med en Sum, der er større end den, Tienden er værd i Handel og Vandel. Nu ere vi naturligvis bundne ved den, medmindre vi skulde faa en saadan demokratisk Regering, at den kunde demokratisere Tiendeloven, gøre den mindre kostbar for Stat og Samfund. Saa nævnte den højtærede Minister Københavns Banegaard og nævnte de mange Millioner, der skulde ud af Statskassen til den. Men den højtærede Minister glemte at nævne samtidig, at Statskassen hvert Aar faar en Million Kroner af Københavns Kommune. (*Finansministeren* [Vilhelm Lassen]: Det er ikke begyndt endnu!) Udgifterne ere heller ikke ret store endnu. (*Finansministeren* [Vilhelm Lassen]: 3 Mill. Kroner om Aaret!) Der vil i hvert Fald ikke gaa ret mange Aar, inden denne Million fra Københavns Kommune triller ind i Statskassen hvert Aar, men det skulde den højtærede Minister dog nævne, naar han nævner Udgifterne. Naar Ministeren dvæler ved den ene Side af Sagen, skulde han ogsaa gerne nævne den anden Side. Den højtærede Minister

glemte ogsaa en anden Ting: det Forslag, hans Kollega, Justitsministeren, forleden forelagde om Forlængelse af Nationalbankens Oktroj, det vil dog ogsaa indbringe Statskassen $\frac{3}{4}$ Mill. Kroner eller en hel, og maaske kunde det blive noget mere, hvis Regeringen vilde tage lidt fastere paa dette Privilegium. Men i alt Fald indbringer det 1 Mill. Kroner. Disse 2 Mill. Kroner vare imidlertid ganske udeladte af den højtærede Finansministers Fremtidsperspektiv. Det kalder jeg en ensidig Behandling, men det er jo overhovedet Finansministerens Politik, Finansministerens daarlige Politik.

Jeg nævnte før, hvorledes den højtærede Minister talte over for mig protektionistisk og over for det ærede Medlem for Horsens paa en mere frihandelsvenlig Maade. Jeg kommer til at tænke paa, at der kort Tid før Jul i Bogladerne fremkom Postkort, bærende et meget smukt Billede af Finansministeren, med en egenhændig Underskrift af ham, der, saa vidt jeg husker, lød saaledes: „Bort med Vrøvlet. Vilhelm Lassen“. Jeg synes, det var en udmærket Underskrift, kun var der efter min Mening et Punktum for meget. Ellers vilde mange kunne istemme. Finansministeren har en vis Kærlighed for dette Ord: Vrøvl. Om det kommer af, at dette Ord en Gang er hængt paa ham i et logisk svagt Øjeblik, eller hvoraf det nu kommer, ved jeg ikke, men hvis den højtærede Minister tænker, at hans Foredrag, eller hans Politik, er et Mønster paa Klarhed og logisk Sammenhæng, tager han frygtelig fejl.

Formanden: Jeg vil henstille til den ærede Taler og til de efterfølgende Talere at erindre, at det er en anden Behandling af Toldlovsforslaget, vi have for, og ikke en første Behandling.

Borgbjerg: Jeg har erindret det hele Tiden og har kun svaret den højtærede Minister, det er Sagen. Jeg følte godt, at baade Ministeren og navnlig ogsaa det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) ere komne langt ud over anden Behandlings Ramme, og at det ærede Medlem for Horsens holdt sin 1ste Behandlings Tale om igen, formodentlig fordi han ikke kan holde nogen anden Tale, da han, som vi have faaet oplyst, ikke er i Stand til at gaa ind paa de enkelte Ændringsforslag. Dette havde jeg en meget stærk Følelse af, men da disse ærede Talere nu have